

ning, man lægger enhver Hindring iveien for at faae Forholdet ordnet indbyrdes. Man deler Feiendgifterne paa Gaden mellem Univerfitetet og Communitetet. Ja, siger man, faa kunne Univerfitetet og Communitetet flaaes sammen; men det siger maafkee Communitetet ikke; Univerfitetet siger det, fordi det faa vilde gjøre en Erobring og beholde det derved Bunden for sig selv. Vi maae tage det ganffe simpel fom en tilfældig Form fra Fortiden og ikke holde paa, at de for disse Inffituter opførte færlige Indtagtsposter kun ffulle bære Udgifter i den eller den bestemte Retning — faa kunne vi berolige os. — Men faaledes gjør man ikke; man tager det gamle Tilffud fom et heelt erhvervet og lægger det nye dertil, og naar man da faaer et Overffud, lægger man det til Capitalken. Vi have feet, hvorledes Regjeringen til det Oberffe haandhæver disse Fonds fom færlige Fonds med visse bestemte Diemed. Have vi feet Univerfitetet dele med andre Inffituter? Have vi feet Communitetet give Underfføttelse til Elever, der flaae udenfor og høre til andre Inffituter, der fævne de nødvendige Midler til at fyldeffigjøre deres Formaal? Nei, man har holdt sig indenfor en ffreng Begrændffning, givet ved tidligere Regler; man har i hundredevis givet til dem, der ffudere ved Univerfitetet, men de, der ffudere ved den polytechniffe Læreauffalt, ved Landbohøffffkolen, de have fævnet enhver Underfføttelse. Have vi feet noget Billighedsheffny taget til dem? Og ffulle vi derfor af det Exempel, der er givet af Fortiden, lade os bestemme? Nei, paa ingen Maade. Det er blevet fagt, at Præfleembedets Natur blev forandret ved den Poffering, fom Miniffterren har foreslaaet her, idet Embedet gif over fra at være et Slags Communnalembede til at blive et Statsembede. Er det da et Communnalembede? Har Communen Raadighed over de Villkaar, under hvilke den betinger sig fine Præfter? Udnævner Communen fine Præfter? Er Tjenden ikke mere end eengang lagt fra eet Raad til et andet? Og er det ikke den Betragtning, fom selve Miniffteriet gaar ud fra, og fom de Herrer gaar ud fra, der her ville have et færeget Fond, at Communens Tjender ikke ffulle fæffholdes ved Menigheden, men forbruges til Fordeling? Selv efter Rønningfforfflaget

blive Præfter Lønnede af Tjender, fom ofte komme fra et ganffe andet Sogn end det, hvori de ere anfatte; og kan denne henffigtsmæfflige Foraufftaltung finde ffed uden under den Foruffættning, at Tjenden hører en Fællesmyndighed til? Og fførge faa ærede Medlemmer: hvem er denne Fællesmyndighed? faa siger jeg: det er Staten; det var Kongen og det er Staten; det var Kongen, da Staten var i Kongen; det er Staten nu, da Kongen og Repprefentationen i Fællesffab danne Statsmagten. Det er ganffe rigtigt paa viiff, at naar Rogen udenfor Staten ffulde komme og fordre Tjenden ind under sig og kalde den fin Eieendom, faa maatte det være den Magt, fra hvem den er erhvervet, Paven og hans hele Region. Men de kunde det ikke, fordi selve den katholiciffe Kirffe har viiff paa mange ffeder, at den ikke eier den paa den Maade. Her i Landet er det jo ikke alene i den Retning, at det har viiff sig, at det geiffelige eller Kirffens Guds ikke befiddes fom tilhørende Kirffen, eller rettere fagt, at ved Overgangen fra Catholiciffmen til Proteffantiffmen ingen Eier var. Hvordan gif det da med den Maffse af Legater for Sjæleforg? Da man ikke mere troede paa, at Bønner kunde ffaffe de afdyde Forffædre ind i Himmerige, faa overtog Staten selv Sjæleforgen; og hvem hjalp den til at gjøre det? Hvem viiffe den Veien andre end dem, der lærte dem, at det hele Afffadsvæffen, det at fføbe Himmeriges Salighed for Penge, var Bantro? Og nu vil man reiffe en lutheriff Kirffe op, der tager til Underlag den samme Bantro. Nei, det lader sig ikke gjøre. Væver Lutheranere og fordrer ikke Kirffens Guds! Eller fordrer Kirffens Guds og erklærer Eder for, hvad I ere, og prøver paa at være Pavens Præfter! I kunne kun ad denne Wei komme til at eie dette Guds. I kunne fom Lutheranere og Proteffanter komme til at faae en aandelig Kirffe, hvor I kunne ffaffe aandeligt, chriiffeligt Liv tilffede; det er netop Godffet, fom har fordærvet det aandelige og chriiffelige Liv i den pavelige Kirffe, fordi den var bygget paa Afffad; Afffad var limet til Kirffen, og der var holdt Hævd derover; men det er ikke Chriiffendom, og det hævder ikke Kirffen. Lad det, blive fom det er! Lad os ikke bringe disse Spørgffmaal ind, naar det ikke behøves, ved en